

ու Հոենոս զետերը կընշանակեն, Գաղղիոյ ալ զանազան ցամաքային թերքերը. իսկ հարաւային շատրւանը ծովերու նուիրուած է, և արձաններուն նշանակութիւններն են Ավելիանոս, Միջերկրականը, և զանազան ծովային թերքեր :

ՍԵ-ՏՐՈՒԹ են ՍԵ-ՄԱՐԹԻՆի ԴԻՆԵՐԸ. — Երկուքն ալ մերմեկ յաղրական կամարներ են՝ իրարմէ. աւելի փառաւոր, մանաւանդ առաջինը, և Պուլուար բառած ծառատնկոց գեղեցիկ տեսքը կասեցընեն :

Հոս դրուած պատկերին մէջտեղի կերպարանքը Արուեստից մուսան է, ձեռքը բոնածն ալ Լուվրին յատակագիծը :

Բայց աստնյամէ և ուրիշ շատ այսպիսի հոյակապ չենքերեն աւելի Փարիզու պարձանք՝ իր բնակքաց եզական ճարտարութիւնը, գործունեութիւնը, մարդափարութիւնը և կրակու բնութիւնն է, որով այս մայրաքաղաքը կրցեր են կերպով մը բոլոր աշխարհիս մայրաքաղաք սեպել տալ : Մեր միտքը աշխարհագրական միջդ և մանրամասն տեղեկութիւն տալ չէ. Փարիզու վրայ, այլ հարեւանցի տեսութեամբ մեր ընթերցողաց երեւակայութիւնը զրւարձացընել, և հետաքրքրութիւնը վասել՝ իրենց տեսածէն ու գիտցածէն դուրս օգտակար տեղեկութիւններ ստանալու. ուստի այս ամեն բաներուն վրայէն ալ առ այժմ համառու ոճով կանցնինք :

Փարիզ քաղաքին շենքը ընդհանրապէս անկանոն է, տները բարձր, և փողոցները նեղ. բայց շատ փողոցներ ալ ունի որ խիստ լայն են և փառաւոր, և օրէ օր ուղիղ գծի վրայ նոր նոր ու մեծամեծ փողոցներ կընելով, մանաւանդ երկու երեք տարիէ ի վեր :

Խանութները գեղեցիկ եւ աչք խարող կերպերով ու հարաւութեամբ զարդարելու կողմանէ Փարիզացոց պէս վարպետ ժողովուրդ չկայ աշխարհիս երեսը. և այս բանս աւելի աչքի կընարքնէ մեծ ծառատնկոց երկու կողմի խանութներուն վրայ, և զանազան Անցարան (փասած) ըսուած յարկածածուկ վաճառափողոցներուն մէջ որ քաղաքին խիստ շատ կողմերը կըզգանուին, և զիսաւորները տասք հատի մը չափ են: Տար հատ մեծամեծ հրապարակներ կան ասդիս անդին. քանուիրեք կամուրջ Մէն գետին վրայ, ամենն ալ իրարմէ գեղեցիկ բազմարի եկեղեցիներ, հարիւր քանի չափ աղբիր, երեսունն աւելի մեծամեծ հիւանդանոց, որրանոց, աղքատանոց, ծերանոց. հինգհարիւրին աւելի դպրոց, քառասուն գրասուն, քան բանագարան, քանեն աւելի բեատրոն. բող անհամար ժողովարանները, գրոսարանները, պարտէզները, սրճանոցները, իջևանները, ճաշարանները, վիրժանութեան բանգարանները եւ այնն այնն, որոնց վրայ ուրիշ ատեն առիր կունենանք խօսկու:

Գ. ՀԱՆԴԻՍԱՌԱՆ ԱՇԽԱՐՀԱԿԻՆ ՄԱՐԴԿԱՆ.

ՅԱԱՆՔԼԻՆ

ՅԻՇԱՍՈԿԱՐԱՆ

ԵԵՆԻԱՄԻՒՆԻ ՅՐԱԿԱԲԻՒՆ.

Միքայիլ Պրեմեակ,

Ինձի գրոսանք մը ընելով աշխատեցայ ազգաստնին վերաբերակ քանի մը մանր դիպուածները հաւաքելու: Ի հարկէ միտքը կուպայ որ նոս Անդրիս եղած ատենդ՝ ազգականներուն մէջն ողջ մասացներուն շատ մը հարցմունքներ ըրբ, տեղեկութիւններ ժողովից, և այս բանիս համար համբորդութիւն մ'ալ ըրի: Յուսամք դուն ալ ինձի պէս գուարձութիւն մը կիմանա երրոր հասկրնաս քէ: իմ կինացս մէջ սկիզբն ի վեր ինչ բաներ պատահներ են որ շատը դուն ալ չես գիտեր: Ուրեմն սկսիմ զիր անցրնել անոնք. և որովհետեւ շարօր մը միակերպ ազատ եմ ու զեղը քաշուած կրծանգչիմ, մամանակու ատէց աւելի գուարձակի բանի չէի կընար անցրնել:

Ուրիշ պատճառներ ալ ունիմ իշշատակարան գրելու: Աղքատ

և աննշան վիճակի մը մէջ ծնած ըլլալով, հասակիս առաջին տարիներ ալ նոյնպէս անցրնելու հուես աղէկ հարսուութիւն դիմեցի, և աշխարհիս մէջ բաւական մեծ անուն հանեցի: Մինչեւ այս ծերութեան տարիիս որ հասայ՝ միշտ յաջողութեանէ յաջողութիւն անցիր եմ. ուստի կարելի է քէ յաջորդներս փափաքին գիտնալ Աստաւածային նախախնամութեան օգնութեանէն նորք՝ ինչ հնարքներով ինչ համբաներով այս յաջողութիւնները զարեր եմ. և քէ որ յանձնարձ իրենք ալ իմ վիճակիս մէջ զանուին, պատմածներու կրնան օգուս մը քաղէլ :

Եսա անգամ կընմատուն ձեռք բերած երջանկութեան վրայ, և երբեմն և ինձի կրսեմ որ երէ մէկը ինձի տառաջարկիք՝ սրբով յանձն կառնէի նոյն բնացքս նորէն ընել սկիզբէն մինչեւ վերջը: Միայն քէ կրպանանցիք որ զրոց նեղինակներուն ունեցած արտօնութիւնը ևս ալ ունենամ, այսինքն երկրորդ տապագրութեան մէջ առաջինին սիամները պրազբեա: Ինձի մնար նկ կուգէի որ փոխէ քանի մը պարապ դիպուածներ, քանի մը մանր պատահներ, ու անոնց տեղը աւելի լաւ բաներ զնէի. բայց քէ որ այս

բանիս հրաման ալ չորրուէք' նոյնպէս սիրով յանձն կառնեի որ կեսնը նորէն սկսիմ :

Սակայն որովհետեւ մարդու անցուցած կեսնքը նորին սկսիլ անկարծի է, կարծեմք է այն անցուցած կինաց ամեն պարագաներն ալ միուր թերելը՝ զրեք նորէն կեսնքը սկսի մըն է, եւ որպէս զի անոր իշխառակը շուտով չանցին չերրայ՝ պէտք է զիր անցրնել : Այս զրուածքին նես եղած ատեն՝ միանգամայն այն բնական յօ- մարուինս ալ կատարած կրկամ որ ամեն ծերերն ալ ունին, որով կրսիրն իրննիք իրնոց քրայ խօսի և բաժնին պատմել . բայց այս յօմարուինս ապասորեն կատարելով ալ՝ կրնայիմ որ ձանձրութիւն բարտառեմ անոնց՝ որ կարծիք քէտարիքս պատ- կանելով՝ իրնոց պարուք մը համարին բաժներու մտիկ ընելը : Կը կրնան զիրքս չկարդալ, քէ որ ասոր կարդացմունքն զուար- նութիւն մը շեն իմասնաք: Վերջապէս, պէտք է որ շիտակն ըսեմ, (որդինան չէ ըսեմ նէ: խօսքին հաւասարող մը չըլլար.) թիրես սնափառութիւնս ալ զան ընեմ ասով :

Ամեն անգամ որ մեկուն թիրենէն լոեր կամ բառաջարանական զրուածքի մը մէջ այս խօսքս կարդացեր եմ քէ և Առանց պար- ձնկոսութեան կրնամ ըօթէ և կամ «Պարձենալու համար չէմ ըսեր, և տսեր եմ որ շուտ մը անոր ետեւէն զերազանց ստափանի պարձենկոսութիւն մը եկեր է: Ընդհանրապէս մարդիկ ո՞րչափ ալ պարձենկոտ ըլլամ՝ ուրիշից պարձենկոտուրինք չեն քաշեր. իսկ և ուր ալ պարձենկոտուրինք կամ սնափառութիւն անսնեմ շեմ դաշիք անոր, վասն զի միտքս դրած եմ քէ սնափառութիւնը օգոս մը ունի՛ քէ անոր որուն քրայ որ տիրած է, եւ քէ անոնց որ այն մարդուն աղղեցուրեանը տակն են: Ուրեմն բոլորովին անձունի պայմանակ բան մը պիտի չերեւնայ՝ քէ որ շատ դիպ- աւծներս մէջ մէկը իր սնափառութիւնը կենաց ուրիշ քաղցրու- թիւներուն կարգ զետէ, եւ անոր համար ալ փառք տայ Առունեց եախախանութեանը :

Բայց կեցիր նուստեղս ամենայն խոնարհութեամբ խոստովանիմ որ ես իմ բոլոր երջանկութեանս պատճառ նոյն աստուածային նախախանութիւնը կրմանչնամ: Իր ամենակարող ձեռքն էր ին- ձի իմ բանեցուցած հնարքներս տուողն ու անոնց յաջողութիւն պարզեւոր: Այս բանիս կողմանի իմ հաւաքս կուտայ ինձի՝ ոք քէ սոսոյ զիսուրիքն, այլ լոյս մը, քէ սատուածային զրուիւնը ասիկ եռքն ալ վրա պիտի երեւնայ, քէ կենաց մինչեւ մերք երջանկութիւնս երկանցնելով՝ եւ քէ ոյժ տալով ինձի որ մե- ծամեծ փորձանքներու զիմանամ ուրիշներու պէս: Խմ ապագայ բաղդա անիկայ միայն վիտ: որ ամենուս վիճակին ալ տեր ինքն է, եւ կրնայ մեր վիշտերն անգամ օգտակար ընել մնզի:

Հօրեղացս մէկն ալ ուզեր է եղեր ինձի պէս մեր ազգաստոնին վրայ տեղիներիւններ հաւաքել. ինքը ինձի քանի մը զրուածք տուու, եւ անոնց մէշէն մեր նախանաց վրայ շատ զիսելիքներ նանցի: Անկեց նասկրցայ որ մեր նախնիքը երեքնարիս տա- րիի չափ Խըրն զեղը բնակեր են նորրհնմբրնշայր գտառին մէշ, ու երիսուն արտավարի (տէօնիւմի) չափ վասին ունին եղեր: Հօրեղացը չէր կրցած իմանաւ քէ մերոնք այն ժամանակէն առաջ որպափ ատեն բնակեր են հոն. կերեւնայ քէ քանի որ ամեն ազգաստն մէշմէկ մականուն սկսաւ բանցընել՝ մեր ազգա- տոնի հոն է եղեր, եւ այն ատենէն թրանքին բառեր է՝ որ առաջ պատուաւոր աստիճանի մարդկանցմէտ ունաց կրտքուէք: Մեր պապիրուն ունեցած փոքրիկ կարւածք չէր կրնար իրենց ապրուատին բանէ՝ քէ որ մէշերնին երկարագործուրիւն կամ զարբնութիւնը չըլլար. այս արհնեսոր որդուց որդի անցաւ, այն- պէս որ անդրանիկը միշաղարքին պիտի ըլլար. և մինչեւ հօրեղ- րու օրեր նոյն ստորոտիւնը պանց ինքն ու նայր ալ իրենց որդուց քրայ....

Պապս չորս որդի ունի եղեր, չորսն ալ իրմէ եռքը ապքեր են. այս ինքն թուման, ծոն (Յովհաննա), Քենիամին և Յովիս: Ասոնց վրայ միտքս որպափ բան որ կուգայ՝ այն միայն ըսեմ քեզի, վասն զի բորբեր քուս չին:

Են կրտուած, անոնց մէջ աւելի մանր տեղիկուրիին կրպունս: Թովման իր նօրմէն դարբնուրիմ սորվեր էր, բայց ընուրեամբ շատ իներացի ըլլայուն՝ ուստամբ աւելի կատարելազործեց իր արհնեսոր: Ճնոր կարծենք քէ բրդելուն ներկելու արհնեսոր սորվեր է, Քենիամինն ալ մետուս (իմիկէ) ներկելու արհնեսոր: Ասիկայ շատ ձարտարամիտ էր, եւ միար շատ ագէկ կուգայ. վասն զի իմ պատիկուրեան ասեն ինքն ալ Պոպըն եկաւ հօրս քով, եւ քանի մը տարի մեր տունը բնակեցաւ: Նօր վրայ խիստ շատ սկը ունէք, նայր ալ զինքը ինձի կերանայ ըրաւ....

Հայր Յովիսի՝ կանուխիեկ կարգուել էր, եւ իր կինն ու երեք որդիքը նեղու տառձ՝ անցեր էր Ամերիկա. հոն չորս զաւակ ալ ունինալին եռքը՝ երկրորդ ամուսիններ ալ տասը զաւակ ունեցաւ, որով ամենքնիս տասներօրը կըլլայինք.... ևս մաներուն մէջ ամեննեն պատիկն էի, ինձմէտ մար ալ երկու աղջիկ կար...

Եղարդիներս ամենքն ալ մէյմէկ արհնեսոր դրուեցան. խո զիս ուր տարեկան եղած ատենս վարժարան մը խրեցին. հայրս միար զիրեք էր որ զիս քանանայ ընէ, եւ այն ժամանակէն զիս տաներէցի տեղ կրսեպէին. ատոր պատճառն ալ ան էր որ կարդալ խիստ շուն բացուեցաւ, այնովս որ միտքս չիզար քէ արդեօք ատենս մը եղած է որ ևս կարդալ չիսանամ....

Տարի մը հազի մնացի վարժարանը. բւակն եւ այն կարծ ժա- մանակին մէջ ալ իմ դասիս մէշտեղէն մինչեւ մերի ծայր անցեր էի, անէկց ալ վերի դասը, այն դասէն ալ՝ տարւոյն վերջը բարձ- րագոյն դասին պիտի անցնէի: Բայց հայր շատ մը տղոց տէր ըլլայուն՝ վարժարանի ծախսին զիմանալու չափ կարողութիւն չունէր. անէկց ի զառ ալս ալ կրմաստէր, ինչպէս որ իմ առջևն երրեմն իր բարեկամներուն կրգուցէր, քէ վարժարան երրայէն շատ մնա մը չկայ տղոց, ուստի առաջին դիտաւորութեննեն ևս կեցաւ, հոնց զիս վարժարաննեն, ու պատիկ դրաց մը դրա որ զիր ու բաւարանուրիւն անըմին. այն զարոցին ալքն ալ էր Գեորգ Պրաւեկ՝ բաջ վարժավանը, որ աշակերտաց նուս անու- շուրեամբ վարուելով ու զանոնք բաջաւիրելու ճամբանքը լաւ զիսնալուր՝ շատ վարպետ էր իր արհնասոր մէջ: Անոր մեռքի տակը քիչ ատենէն ատուոր զիր գրել սորվեցայ. բայց բուարա- նուրեան կողմանէ բաղդ չունեցայ, վասն զի անոր մէջ ամեննէին չկրցայ առաջ երրաւ:

(Մինչեւ հոս թրանքինի բան խօսքեր մէջ թերելէն ետք, յա- ջորդ թերերուն մէջ վարքը կրնամառօսենք:)

Ինչըն է որ ուրիշներուն սնափառութիւնը անտանելի է մեզի. — վասն զի մեր սնափառութեանը կըդպէի:

ԼԱՌԱՇՆԱՌՈՒՔՈՑ:

Մարգուս համեստառութիւնը, պատիկը շուրք, ինչպէս որ շուրք ոյժ կուտայ պատիկը, այսպէս ալ համեստառութիւնը առաջանաւու:

ԼԱՌԱՇՆԱՌՈՒՔ:

Միայն ճախորդութիւնը կրնայ մնծամնէր տայ աշ- խարձիս:

Խնչպէս զինուոր պատերազմ կըսիրէ, այսպէս ալ մնծամնէ մարդիկ ճախորդութիւն կըսիրէն:

ՄԵՆԵԿԱՅ: